

Елисавета Багряна

Последен ден

Сбогом, тих крайокеански кът, не ще те видя никога вече,
като сън, най-любимия сън в моя жребий, мина това лято
сред твоите пясъци и необзорни хълмове, дето вечер
слънцето бавно слиза – да огрее всяко стръкче на тревата.

За последен път в косите ми свири твоя неукротим вятър.
За последен път пия твоя въздух – солен и гъст като течен.
За последен път пред нозете ми приливът залива скалата
с фонтани, пред които даже версайлските остават далече...

Няма вече да дойда под сянката на мелницата крилата,
край която нацъфтелият ајонс свети като чисто злато,
да сляза пак по каменната стъпала и да викна лодкаря.

Няма нощем да ме будят играешите рефлексии от фара,
нито в зори – гласовете на рибарите, които отплуват.
Утре вече – аз ще бъда пак на път, а ти – само сън сънуван...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11716>]